

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie Ł. B. wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2024 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka 155/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 11 października 2022 r., sygn. akt II K 711/20, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzuciła rażące naruszenie szeregu przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia i wniosła o wstrzymanie jego wykonania. W ocenie obrońcy, wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest uzasadniony tym, że zachodzi duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji i uchylenia zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji wprowadzenie do wykonania kary pozbawienia wolności przed rozpoznaniem kasacji stanowiłoby nadmierną dolegliwość dla skazanego.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zaakcentować, że prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy i sam fakt złożenia kasacji nie stwarza podstaw do wstrzymania jego wykonania. Innymi słowy, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona

w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia takiej skargi. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. A zatem, dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania, ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary lub innych środków penalnych do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego.

Jak już wcześniej podniesiono, samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające do przyjęcia, iż konieczne jest wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Nie może ono bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

